

Gardiyan Deli Sanıyor

– safdeha · 19 Nisan 2020

Elim kelepçenebilir
Kara zindanlarda
ve
Terkedilmiş olabilirim!
Acı veren yaralara
Konuş derken taş duvarlara
Asla sevmediğim farelere bakarken
Akarken zamasızlıkta
Ve
Mırıldanırken
Gülerim olsaydı dediğim paralara...

Bilirim ki benim de ömrüm geçer
Bu zindanda yaşlılık beni de seçer!
Karanlıkta inat görmediğim aynaları
Yaşayıp dururmuşum
Anladım ki yansıtmış aynaları...

Lakin düşüncelerime kim kilit vurabilir ki
Gözümü kapadığımda
Sevdiğim yanımda
Uzanmış kumlara dalgaların sesini dinliyorum
Güneş sımsıcak
Krallara layık oturak
Hizmet edenler bilmiyor dur durak
Ve
Bunu mutluluk içinde yaşıyorum
Hatta uçuyorum kollarımı açtığımda oluyor kol kanat
Sanki bir tablonun içine oturtmuşlar
Seyreden diyor ki ressam mükemmel boyamış
Görmedim böyle sanat...

Ne çalışma derdi var
Ne patronun dırdırı yar
Ne de ölüm derdi nar

Yerçekimimde yaratan
Bu yalnızlığında ediyor avutan
Ne düşlersem sonsuz hayatıma oluyor can

Kabe'deyim
Kuşlarla tavaf yapıyorum
Yalnızca Allah'a
Tapiyorum...

Yüküm hafif
Sevap kapıyorum!

Nisan yağmurları gibi toprağa hayat veriyorum
Her yeşerenin özü benim
Sonsuzu sarıyor
Kainat oluyor benim...
İnsan düşlediği kadar yaşamaz mı
Sonuçta...
Ruh ne kadar düşlese
Başka bir bedende hapsolmaz mı?
Bana bakan her göz
Bulmaz mı kusur, suçta
Bilmeden kalbimde vardır nasıl bir öz...

Uyanıyorum mahzende
Ellerim hala kelepçeli
Gardiyan bana bakıp sırtıyor
Diyor ki
Rabbin gelsin kurtarsın seni
Mutluyum ya sanıyor deli...

Saffet Kuramaz